

[Haunstrup Clemmensen.]

stigning; men er den højtærede minister sikker på, at disse 6 pct. er tilstrækkeligt? For det sidste års vedkommende har det i hvert fald ikke været tilstrækkeligt, hvis man ser på udviklingen 1961-62. Jeg tror også, man er klar over, at vi inden for vort parti ikke føler os overbevist om, at den høje regerings inflationsbekæmpelse vil blive gennemført med fornøden skarphed og med fornødent resultat.

Netop fordi det er så afgørende, hvorledes prisudviklingen kommer til at forme sig her i landet, må jeg måske i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at dagbladet Aktuellet den 11. marts indeholdt en interessant ledende artikel netop om inflationsproblemerne, hvori det bl. a. understreges — jeg beder den højtærede formand om til-ladelse til et kort citat —:

„Nu er kronens værdiforringelse ikke noget fænomen, der i sig selv giver anledning til alvorlig ængstelse.“

Og det føjes til lidt senere:

„En beskeden forringelse af kronens værdi kan oven i købet være en fordel i et kapitalistisk samfund —“.

Og så føjes det meget realistisk til, at det kapitalistiske samfund må man jo indstille sig på at leve under i adskillige år frem i tiden, og det går jeg ud fra, den højtærede minister er enig i.

Man føjer yderligere til, at netop en så beskeden forringelse af kronens værdi kan virke stimulerende på den økonomiske aktivitet, og man slutter:

„Men hvis inflationen løber så stærkt, at prisudviklingen og dermed også lønudviklingen kommer ud i et ukontrolleret kapløb, bliver den et alvorligt problem.“

Også på baggrund af den økonomiske politik, som vil påvirkes af disse love, vil det interessere os i høj grad at høre, om den højtærede finansminister deler denne vurdering af, at den milde inflation i virkeligheden godt kan være stimulerende, og at man må erkende, at en beskeden forringelse af kronens værdi oven i købet kan være en fordel i et kapitalistisk samfund. Jeg tror tværtimod, det vil betyde, at man på dette område vil få ualmindelig svært ved at nøjes med en beskeden forringelse af kronen, og at man vil få meget svært ved at undgå, at den milde inflation bliver

en temmelig kraftig inflation. Jeg tror altså, at inflationsbekæmpelsen er meget vigtig, når vi drøfter disse spørgsmål.

Må jeg derudover nævne, at disse lovforslag i høj grad bygger på de vurderinger, som vurderingsmyndighederne skal foretage. Jeg mener, at disse vurderinger under alle omstændigheder er behæftet med megen usikkerhed og er meget skønsmæssige, og derfor må det fylde os med betænkelighed, at disse vurderinger nu vil få øget økonomisk betydning for så stor en gruppe af landets borgere, som der er tale om. Det er oven i købet således, at hvis der vurderes for lavt — og den mulighed er jo også til stede — vil det ikke alene få virkning på selve hovedbestemmelserne, men også på spørgsmålet om beregningen af de fradrag, der skal finde sted, før beskatningen foretages. Dertil kommer, at hvis der presses på af den enkelte ejendomsbesidder i forsøg på at få vurderingen sat væsentligt i vejret, vil staten på anden måde opnå en fordel derved, idet ejendomsskatterne forøges, formueskatterne forøges og vel også indkomstskatten, når der skal beregnes lejeværdi af den pågældende bolig.

På denne baggrund beder jeg den højtærede minister forstå, at vi fra det konservative folkepartis side har en klar erkendelse af, at der findes en række problemer på dette felt, som vi er villige til en saglig forhandling om, men vi beder regeringen erkende, at disse lovforslag intet har hverken med fællesmarkedet, med spekulation, med billiggørelse af byggegrunde eller med fremskaffelse af byggegrunde at gøre, og at der er behov for en kommissionsbehandling af disse meget komplicerede lovgivningsområder, og vi beder derfor om, at man fremmer arbejdet med en sådan kommissionsbehandling. Vi finder — lad mig slutte med det — at den høje regering på disse områder har fremsat forslag så skærpende og så vidtrækkende, at de ikke begrænser sig til de problemer, der virkelig er konstateret, først og fremmest i Københavns omegn. Derfor håber vi på, at den høje regering dog på dette område vil give tid til en meget grundig og meget kritisk udvalgsbehandling og ikke følge den nymodens tradition, man er kommet ind på, at jage selv afgørende og vigtige forslag igennem i udvalgsarbejdet.